

kładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu składek na ubezpieczenie społeczne zabezpieczone hipoteką, zastawem, wpisem do rejestru statków lub prawem zatrzymania — do wysokości 50% ceny uzyskanej ze sprzedaży rzeczy obciążonej lub z realizacji prawa zbywalnego obciążonego;

2b) pozostałe należności zabezpieczone zastawem, hipoteką, wpisem do rejestru statków lub prawem zatrzymania — do wysokości ceny uzyskanej ze sprzedaży rzeczy obciążonej lub z realizacji prawa zbywalnego obciążonego; jeżeli cena uzyskana ze sprzedaży nie wystarczy na zaspokojenie wszystkich należności zabezpieczonych, należności te będą zaspokajane w kolejności odpowiadającej przysługującemu im pierwszeństwu;"

c) w pkt 3 wyrazy „ostatnie dwa lata” zastępuje się wyrazami „rok ostatni”;

d) w pkt 5 wyrazy „niezbytkownego pogrzebu upadłego” zastępuje się wyrazami „pogrzebu upadłego odpowiadającego zwyczajom miejscowym”;

39) skreśla się art. 208;

40) w art. 209 § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. O sporządzeniu planu podziału majątku przedsiębiorstwa państwowego zawiadamia się organ założycielski.”;

41) w art. 218 w § 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) gdy się okaże, że majątek pozostały po wyłączeniu z niego przedmiotów majątkowych dłużnika obciążonych hipoteką, zastawem, zastawem rejestrowym lub wpisem do rejestru statków nie wystarcza nawet na zaspokojenie kosztów postępowania;”.

Art. 2. W ustawie z dnia 23 kwietnia 1964 r. — Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, z 1971 r. Nr 27, poz. 252, z 1976 r. Nr 19, poz. 122, z 1982 r. Nr 11, poz. 81, Nr 19, poz. 147 i Nr 30, poz. 210, z 1984 r. Nr 45, poz. 242, z 1985 r. Nr 22, poz. 99, z 1989 r. Nr 3, poz. 11, z 1990 r. Nr 34, poz. 198, Nr 55, poz. 321 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 107, poz. 464 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 17, poz. 78, z 1994 r. Nr 27, poz. 96, Nr 85, poz. 388 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 114, poz. 542, Nr 139, poz. 646 i Nr 149,

poz. 703 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 272 i Nr 115, poz. 741) w art. 527 po § 3 dodaje się § 4 w brzmieniu:

„§ 4. Jeżeli wskutek czynności prawnej dłużnika dokonanej z pokrzywdzeniem wierzycieli korzyść majątkową uzyskał przedsiębiorca pozostający z dłużnikiem w stałych stosunkach gospodarczych, domniemywa się, że było mu wiadome, iż dłużnik działał ze świadomością pokrzywdzenia wierzycieli.”

Art. 3. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81, poz. 406, z 1996 r. Nr 77, poz. 367 oraz z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 98, poz. 604 i Nr 106, poz. 679) po art. 19 dodaje się art. 19¹ w brzmieniu:

„Art. 19¹. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, może przekazać jednemu sądowi rejonowemu — sądowi gospodarczemu, w którym został utworzony wydział dla spraw upadłościowych i układowych, rozpoznawanie tych spraw, należących do właściwości innych sądów rejonowych — sądów gospodarczych.”

Art. 4. W ustawie z dnia 31 stycznia 1989 r. o opłacie skarbowej (Dz.U. Nr 4, poz. 23 i Nr 74, poz. 443, z 1992 r. Nr 21, poz. 86, z 1993 r. Nr 11, poz. 50 oraz 1995 r. Nr 86, poz. 433) w art. 3 w ust. 1 w pkt 1 lit. k) otrzymuje brzmienie:

„k) sprzedaży rzeczy w postępowaniu egzekucyjnym i upadłościowym;”.

Art. 5. Przepisy ustawy stosuje się w sprawach, w których postanowienia o ogłoszeniu upadłości zostały wydane po dniu jej wejścia w życie.

Art. 6. Minister Sprawiedliwości ogłosi w Dzienniku Ustaw Rzeczypospolitej Polskiej jednolity tekst rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 października 1934 r. — Prawo upadłościowe, z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu.

Art. 7. Ustawa wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

752

USTAWA

z dnia 21 sierpnia 1997 r.

o zmianie ustaw — Prawo o ustroju sądów powszechnych, Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o księgach wieczystych i hipotece oraz ustawy o prokuraturze.

Art. 1. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 1994 r. Nr 7, poz. 25, Nr 77, poz. 355, Nr 91, poz. 421 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163 i Nr 81, poz. 406,

z 1996 r. Nr 77, poz. 367 oraz z 1997 r. Nr 75, poz. 471, Nr 98, poz. 604 i Nr 106, poz. 679) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 29 w § 3 skreśla się wyrazy „i rejonowych”;
- 2) w art. 41 w § 1:
  - a) pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) ustala podział czynności w sądach, określa zasady zastępstw sędziów i referendarzy sądowych, a także zasady przydziału spraw poszczególnym sędziom oraz referendarzom sądowym, chyba że ustawa stanowi inaczej,”
  - b) skreśla się pkt 6,
  - c) pkt 10 otrzymuje brzmienie:

„10) wyraża opinię w innych sprawach osobowych dotyczących sędziów oraz referendarzy sądowych, a także w sprawach przedstawionych przez prezesa sądu wojewódzkiego, prezesa sądu apelacyjnego, Krajową Radę Sądownictwa oraz Ministra Sprawiedliwości.”;
- 3) art. 41¹ otrzymuje brzmienie:

„Art. 41¹. § 1. Zgromadzenie ogólne sędziów sądu apelacyjnego składa się z sędziów tego sądu. Przepisy art. 38 § 2—6 oraz art. 39 i 40 stosuje się odpowiednio do zgromadzenia ogólnego sędziów i kolegium sądu apelacyjnego.

§ 2. Kolegium sądu apelacyjnego realizuje zadania określone w ustawie, nie zastrzeżone do wyłącznej właściwości zgromadzenia ogólnego, a w szczególności:

  - 1) ustala podział czynności w sądzie, określa zasady zastępstw sędziów oraz zasady przydziału spraw poszczególnym sędziom, chyba że ustawa stanowi inaczej,
  - 2) przedstawia zgromadzeniu ogólnemu opinię o kandydatach na stanowiska sędziów sądu apelacyjnego,
  - 3) wyraża, na wniosek prezesa sądu, opinię o kandydatach na stanowisko wiceprezesa sądu apelacyjnego,
  - 4) powołuje i odwołuje przewodniczących wydziałów w sądzie apelacyjnym,
  - 5) wyraża opinię o kandydatach na stanowiska: przewodniczących wydziałów w sądach wojewódzkich, wizytatorów oraz kierowników szkolenia w sądzie apelacyjnym i w sądach wojewódzkich,
  - 6) rozpatruje wnioski wynikające z wizytacji i lustracji sądów,
  - 7) rozpatruje odwołania od rozstrzygnięcia prezesa sądu apelacyjnego, odmawiającego zgody na

podjęcie dodatkowego zatrudnienia przez sędziego,

- 8) wyraża opinię w innych sprawach osobowych dotyczących sędziów, a także w sprawach przedstawionych przez prezesa sądu apelacyjnego, Krajową Radę Sądownictwa i Ministra Sprawiedliwości.”;
- 4) w art. 51 w § 1 pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) pracował w charakterze asesora sądowego lub prokuratorskiego co najmniej 2 lata,”;
- 5) w art. 59 w § 1 pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) przekroczył 65 lat, chyba że Krajowa Rada Sądownictwa — z inicjatywy prezesa sądu wojewódzkiego, podjętej w stosunku do sędziego sądu rejonowego lub wojewódzkiego, bądź z inicjatywy prezesa sądu apelacyjnego, podjętej w stosunku do sędziego tego sądu, z inicjatywy Ministra Sprawiedliwości lub na wniosek sędziego — wyrazi zgodę na dalsze zajmowanie stanowiska, nie dłużej jednak niż do ukończenia 70 lat,”;
- 6) w art. 63:
  - a) w § 1 kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje się wyrazy „a na wniosek Pierwszego Prezesa Sądu Najwyższego — także w Sądzie Najwyższym.”,
  - b) w § 3 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Prezes sądu apelacyjnego, po uzyskaniu zgody kolegium sądu apelacyjnego, może delegować do sądu apelacyjnego sędziego sądu wojewódzkiego z obszaru właściwości danego sądu apelacyjnego również na czas nie dłuższy niż miesiąc w ciągu roku.”;
- 7) w art. 70 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Dotyczy to także sędziego sądu apelacyjnego, który powinien niezwłocznie zawiadomić prezesa sądu apelacyjnego.”;
- 8) w art. 73 w § 4 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Urlopu do załatwienia spraw osobistych i rodzinnych sędziom sądu apelacyjnego udziela prezes sądu apelacyjnego.”;
- 9) po art. 79 dodaje się art. 79¹ w brzmieniu:

„Art. 79¹. § 1. Sędzia mianowany, powołany lub wybrany do pełnienia funkcji w organach państwowych, samorządu terytorialnego, w służbie dyplomatycznej, konsularnej lub w organach organizacji międzynarodowych działających na podstawie umów międzynarodowych ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską jest obowiązany rzec się swojego stanowiska.

§ 2. Sędzia, który rzekł się stanowiska z przyczyn określonych w §1, może powrócić na poprzednio zajmowane stanowisko sędziego, jeżeli przerwa

- w pełnieniu obowiązków sędziego nie przekracza 5 lat.
- § 3. W wypadku przewidzianym w § 2 Krajowa Rada Sądownictwa z inicjatywy sędziego, po uzyskaniu pozytywnej opinii zgromadzenia ogólnego sędziów właściwego sądu, może przedstawić Prezydentowi Rzeczypospolitej Polskiej wniosek o powołanie go na poprzednio zajmowane stanowisko, niezależnie od liczby stanowisk sędziowskich w danym sądzie.”;
- 10) w art. 85 § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Rzecznika dyscyplinarnego wybiera kolegium sądu apelacyjnego spośród sędziów tego sądu.”;
- 11) w art. 103:
a) dotychczasowa treść otrzymuje oznaczenie § 1,
b) po § 1 dodaje się § 2 i 3 w brzmieniu:
„§ 2. Sąd dyscyplinarny, zawieszając sędziego w czynnościach służbowych, może obniżyć do 50 % wysokość jego wynagrodzenia na czas trwania tego zawieszenia; nie dotyczy to osób, w stosunku do których wszczęto postępowanie o ubezwłasnowolnienie.
§ 3. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne zostało umorzona lub zakończyło się uniewinnieniem, sędziemu wypłaca się zatrzymane wynagrodzenie.”;
- 12) art. 113 otrzymuje brzmienie:
„Art. 113. § 1. Stosunek pracy z aplikantem sądowym nawiązuje się na podstawie mianowania na czas określony, oznaczony w akcie mianowania.
§ 2. Aplikanta sądowego mianuje i zwalnia prezes sądu apelacyjnego.
§ 3. Mianowanie aplikanta następuje po przeprowadzeniu konkursu przez prezesa sądu apelacyjnego.
§ 4. Przed podjęciem obowiązków aplikant sądowy składa ślubowanie wobec prezesa sądu apelacyjnego według następującej rotacji:
«Ślubuję uroczyście sumiennie wypełniać obowiązki aplikanta sądowego, w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości oraz dochować tajemnicy państwowej i służbowej.»
§ 5. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określa tryb przeprowadzania konkursu, o którym mowa w § 3.”;
- 13) w art. 114:
a) § 1 otrzymuje brzmienie:
„§ 1. Aplikacja sądowa trwa dwa lata i sześć miesięcy.”,
b) skreśla się § 3;
- 14) w art. 115:
a) § 2 otrzymuje brzmienie:
„§ 2. Minister Sprawiedliwości może powierzyć asesorowi sądowemu pełnienie czynności sędziowskich w sądzie rejonowym na czas określony, nie przekraczający dwóch lat, za zgodą kolegium sądu wojewódzkiego. Możliwe jest ponowne powierzenie tych czynności asesorowi, jednakże ten okres, łącznie z okresem poprzednim, nie może być dłuższy niż trzy lata. W tym samym trybie asesorowi mogą być powierzone czynności sędziowskie w sądzie wojewódzkim jako odwoławczym.”,
b) § 3 otrzymuje brzmienie:
„§ 3. Do asesorów sądowych, którym powierzono pełnienie czynności sędziowskich, stosuje się przepisy dotyczące sędziów.”,
c) po § 3 dodaje się § 4 w brzmieniu:
„§ 4. Asesorem sądowym nie można być dłużej niż trzy lata. Minister Sprawiedliwości może zwolnić asesora, po uprzednim wypowiedzeniu, za zgodą kolegium sądu wojewódzkiego; przepis art. 60 § 1 stosuje się odpowiednio.”;
- 15) po art. 117 dodaje się art. 117¹— 117³ w brzmieniu:
„Art. 117¹. Prezes sądu apelacyjnego, na wniosek kolegium sądu wojewódzkiego, może zezwolić na odbywanie aplikacji pozaetatowej osobie, która:
1) spełnia wymagania określone w art. 51 § 1 pkt 1— 3,
2) została zakwalifikowana na aplikację przez komisję egzaminacyjną po przeprowadzeniu konkursu, o którym mowa w art. 113 § 3.
Art. 117². § 1. Prezes sądu apelacyjnego, na wniosek prezesa sądu wojewódzkiego, cofa aplikantowi zezwolenie na odbywanie aplikacji pozaetatowej, jeżeli:
1) zrezygnuje on z odbywania aplikacji,
2) rażąco narusza obowiązki aplikanta.
§ 2. Cofnięcie zezwolenia na odbywanie aplikacji pozaetatowej następuje z dniem określonym przez prezesa sądu apelacyjnego.
Art. 117³. Do aplikantów pozaetatowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 111, art. 113 § 2, art. 114 § 1, 2 i 4.”;
- 16) tytuł działu V otrzymuje brzmienie:
„Kuratorzy, komornicy, referendarze sądowi, sekretarze i inni pracownicy sądowi”;
- 17) w art. 120:
a) w § 5 po wyrazach „art. 72” skreśla się wyrazy „§ 1”,
b) po § 5 dodaje się § 6 w brzmieniu:
„§ 6. Wynagrodzenie zasadnicze kuratorów zawodowych stanowi, odpowiednio do rangi stanowiska, wielokrotność prognozowane-

go przeciętnego wynagrodzenia w państwowej sferze budżetowej.”;

18) art. 122 otrzymuje brzmienie:

„Art. 122. § 1. W sądach rejonowych mogą być zatrudnieni referendarze sądowi do wykonywania określonych czynności należących do sądów w zakresie postępowania w sprawach związanych z prowadzeniem ksiąg wieczystych i rejestrów sądowych.

§ 2. Na stanowisko referendarza sądowego może być mianowany ten, kto:

- 1) posiada obywatelstwo polskie i korzysta z pełni praw cywilnych i obywatelskich,
- 2) jest nieskazitelnego charakteru,
- 3) ukończył wyższe studia prawnicze lub wyższe studia administracyjne,
- 4) odbył aplikację referendarską i złożył egzamin referendarski albo odbył aplikację sądową, prokuratorską, notarialną, adwokacką lub radcowską i złożył odpowiedni egzamin albo złożył egzamin referendarski,
- 5) ukończył 24 lata.

§ 3. Aplikacja referendarska trwa sześć miesięcy.”;

19) po art. 122 dodaje się art. 122¹ w brzmieniu:

„Art. 122¹. § 1. Stosunek pracy z referendarzem sądowym nawiązuje się na podstawie mianowania, z dniem określonym w akcie mianowania.

§ 2. Referendarza sądowego mianuje i zwalnia Minister Sprawiedliwości na wniosek prezesa sądu wojewódzkiego.

§ 3. Przed podjęciem pracy referendarz sądowy składa ślubowanie wobec prezesa sądu wojewódzkiego według następującej roty:

«Ślubuję uroczyście na powierzonym mi stanowisku referendarza sądowego służyć wiernie narodowi polskiemu, sumiennie i starannie wykonywać obowiązki urzędowe, przestrzegać prawa, kierować się zasadami godności i uczciwości oraz dochować tajemnicy państwowej i służbowej».

§ 4. Do referendarzy sądowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 24 § 1, art. 26, 53, art. 69 § 1, art. 72, 73 i art. 79 § 1.

§ 5. Za naruszenie swoich obowiązków referendarz sądowy ponosi odpowiedzialność porządkową lub dyscyplinarną na zasadach obowiązujących urzędników państwowych.”;

20) po art. 123 dodaje się art. 123¹ w brzmieniu:

„Art. 123¹. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa wysokość wynagrodzenia kuratorów zawodowych.”;

21) w art. 124:

a) w § 1:

- w pkt 4 skreśla się wyrazy „referendarza i”, a na końcu kropkę zastępuje się przecinkiem,
- po pkt 4 dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) szczególne warunki mianowania referendarza sądowego, zmiany warunków pracy oraz rozwiązywania stosunku pracy, a także organizację aplikacji referendarskiej, przebieg egzaminu, skład komisji egzaminacyjnej, sposób powoływania jej członków i postępowania komisji egzaminacyjnej.”,

b) po § 2 dodaje się § 2a w brzmieniu:

„§ 2a. Minister Sprawiedliwości w porozumieniu z Ministrem Pracy i Polityki Socjalnej, w drodze rozporządzenia, określa szczegółowe zasady wynagradzania referendarza sądowego.”,

c) w § 3 wyraz „referendarzy” zastępuje się wyrazami „referendarzy sądowych”.

Art. 2. W ustawie z dnia 17 listopada 1964 r. — Kodeks postępowania cywilnego (Dz. U. Nr 43, poz. 296, z 1965 r. Nr 15, poz. 113, z 1974 r. Nr 27, poz. 157 i Nr 39, poz. 231, z 1975 r. Nr 45, poz. 234, z 1982 r. Nr 11, poz. 82 i Nr 30, poz. 210, z 1983 r. Nr 5, poz. 33, z 1984 r. Nr 45, poz. 241 i 242, z 1985 r. Nr 20, poz. 86, z 1987 r. Nr 21, poz. 123, z 1988 r. Nr 41, poz. 324, z 1989 r. Nr 4, poz. 21 i Nr 33, poz. 175, z 1990 r. Nr 14, poz. 88, Nr 34, poz. 198, Nr 53, poz. 306, Nr 55, poz. 318 i Nr 79, poz. 464, z 1991 r. Nr 7, poz. 24, Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1993 r. Nr 12, poz. 53, z 1994 r. Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 83, poz. 417, z 1996 r. Nr 24, poz. 110, Nr 43, poz. 189, Nr 73, poz. 350 i Nr 149, poz. 703 oraz z 1997 r. Nr 43, poz. 270, Nr 54, poz. 348, Nr 75, poz. 471 i Nr 102, poz. 643) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 2 po § 1 dodaje się § 1a w brzmieniu:

„§ 1a. W wypadkach wskazanych w ustawie czynności w postępowaniu cywilnym mogą wykonywać działający w sądach referendarze sądowi. W zakresie czynności im powierzonych referendarze sądowi posiadają kompetencje sądu, z uwzględnieniem przepisów art. 518¹ § 1 i 2.”;

2) po art. 509 dodaje się art. 509¹ w brzmieniu:

„Art. 509¹. § 1. Czynności w sprawach o wpis w księdze wieczystej i w postępowaniu o założenie księgi wieczystej może wykonywać referendarz sądowy.

§ 2. Czynności w postępowaniu rejestrowym może wykonywać referendarz sądowy, z wyłączeniem prowadzenia rozprawy. Referendarz sądowy nie może jednak wy-

dać postanowienia zarządzającego pierwszy wpis spółek akcyjnych ani dokonać wpisu zmian w statutach tych spółek.”;

3) po art. 518 dodaje się art. 518¹ w brzmieniu:

„Art. 518¹. § 1. Na orzeczenie referendarza sądowego przysługuje skarga do sądu rejonowego.

§ 2. W razie wniesienia skargi orzeczenie referendarza sądowego traci moc, a sąd rejonowy rozpoznaje sprawę jako sąd pierwszej instancji.

§ 3. W razie wniesienia skargi na wpis w księdze wieczystej, wpis nie traci mocy. Niezwłocznie po wniesieniu skargi sąd wpisuje z urzędu wzmiankę o jej wniesieniu. Rozpoznając sprawę, sąd wydaje postanowienie, w którym zaskarżony wpis utrzymuje w mocy albo uchyla go w całości lub w części i w tym zakresie wnioski oddala.

§ 4. Skargę wnosi się do sądu w terminie tygodniowym:

1) od dnia czynności, gdy uczestnik był przy niej obecny lub był o jej terminie zawiadomiony,

2) w innych wypadkach niż wymienione w pkt 1 — od dnia doręczenia zawiadomienia uczestnika o dokonaniu czynności,

3) w wypadku braku zawiadomienia — od dnia dowiedzenia się o dokonaniu czynności.

§ 5. Skargę spóźnioną sąd oddala.”

Art. 3. W ustawie z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (Dz. U. Nr 19, poz. 147, z 1991 r. Nr 22, poz. 92 i Nr 115, poz. 496, z 1994 r. Nr 85, poz. 388 oraz z 1996 r. Nr 107, poz. 499) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 23 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Czynności sądu w zakresie prowadzenia ksiąg wieczystych mogą wykonywać referendarze sądowi.”;

2) w art. 54 dodaje się zdanie drugie w brzmieniu:

„Nie dotyczy to orzeczeń i zarządzeń wydanych przez referendarzy sądowych; w takich wypadkach stosuje się przepisy art. 518¹ Kodeksu postępowania cywilnego.”

Art. 4. W ustawie z dnia 20 czerwca 1985 r. o prokuraturze (Dz. U. z 1994 r. Nr 19, poz. 70 i Nr 105, poz. 509, z 1995 r. Nr 34, poz. 163, z 1996 r. Nr 77, poz. 367 oraz z 1997 r. Nr 90, poz. 557, Nr 98, poz. 604 i Nr 106, poz. 679) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 65 dodaje się art. 65a w brzmieniu:

„Art. 65a. 1. Prokurator mianowany, powołany lub wybrany do pełnienia funkcji w organach państwowych, samorządu tery-

torialnego, służby dyplomatycznej, konsularnej lub w organach organizacji międzynarodowych działających na podstawie umów międzynarodowych ratyfikowanych przez Rzeczpospolitą Polską jest obowiązany zrzec się swojego stanowiska.

2. Prokurator, który zrzekł się stanowiska z przyczyn określonych w ust. 1, może powrócić na poprzednio zajmowane stanowisko prokuratora, jeżeli przerwa w pełnieniu obowiązków prokuratora nie przekracza 5 lat.

3. W wypadku przewidzianym w ust. 2 Prokurator Generalny, na wniosek prokuratora, który zrzekł się stanowiska, może powołać go na poprzednio zajmowane stanowisko, niezależnie od liczby stanowisk prokuratorów w danej powszechnej jednostce organizacyjnej.”;

2) art. 90 otrzymuje brzmienie:

„Art. 90. Aplikacja prokuratorska polega na przygotowaniu aplikanta do należytego wykonywania obowiązków prokuratora i trwa dwa lata i sześć miesięcy.”;

3) w art. 91:

a) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. Aplikanta prokuratury mianuje na czas określony, oznaczony w akcie mianowania, i zwalnia: w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury — prokurator apelacyjny, w wojskowych jednostkach organizacyjnych prokuratury — Naczelnny Prokurator Wojskowy.”,

b) po ust. 3 dodaje się ust. 4 i 5 w brzmieniu:

„4. Aplikantem w powszechnych jednostkach organizacyjnych prokuratury może być mianowana przez prokuratora apelacyjnego osoba, która została zakwalifikowana na aplikację przez komisję egzaminacyjną, po przeprowadzeniu konkursu.

5. Minister Sprawiedliwości, w drodze rozporządzenia, określa tryb przeprowadzania konkursu, o którym mowa w ust. 4.”;

4) art 92 otrzymuje brzmienie:

„Art. 92. Przed podjęciem obowiązków aplikant powszechnej jednostki organizacyjnej prokuratury składa ślubowanie wobec prokuratora apelacyjnego według następującej roty:

„Ślubuję uroczyście sumiennie wypełniać obowiązki aplikanta prokuratury, w postępowaniu kierować się zasadami godności i uczciwości oraz dochować tajemnicy państwowej i służbowej.”;

5) w art. 94:

a) w ust. 2 wyrazy „Prokurator wojewódzki” zastępuje się wyrazami „Prokurator apelacyjny.”,

b) w ust. 5 skreśla się dwukropek, pkt 1 oraz oznaczenie pkt 2;

6) po art. 94 dodaje się art. 94a— 94c w brzmieniu:

„Art. 94a. Prokurator apelacyjny, na wniosek prokuratora wojewódzkiego, może zezwolić na odbywanie aplikacji pozaetatowej osobie, która:

- 1) spełnia wymagania określone w art. 14 ust. 1 pkt 1— 3,
- 2) została zakwalifikowana przez komisję egzaminacyjną po przeprowadzeniu konkursu, o którym mowa w art. 91 ust. 4.

Art. 94b. 1. Prokurator apelacyjny, na wniosek prokuratora wojewódzkiego, cofa aplikantowi zezwolenie na odbywanie aplikacji pozaetatowej, jeżeli:

- 1) zrezygnuje on z odbywania aplikacji,
- 2) rażąco narusza obowiązki aplikanta.

2. Cofnięcie zezwolenia na odbywanie aplikacji pozaetatowej następuje z dniem określonym przez prokuratora apelacyjnego.

Art. 94c. Do aplikantów pozaetatowych stosuje się odpowiednio przepisy art. 90, art. 94 ust. 1, 2 i 4.”

Art. 5. Pracownicy sądowi, którzy w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy zajmują stanowiska referendarzy sądowych w rozumieniu dotychczasowych przepisów ustawy, o której mowa w art. 1, stają się z tym dniem starszymi inspektorami sądowymi.

Art. 6. Do osób, które rozpoczęły aplikację sądową lub prokuratorską przed dniem w wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 7. Do asesorów sądowych, którym powierzono pełnienie czynności sędziowskich przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się przepisy dotychczasowe.

Art. 8. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1998 r.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *A. Kwaśniewski*

753

USTAWA

z dnia 21 sierpnia 1997 r.

Prawo o ustroju sądów wojskowych.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1 § 1. Sądy wojskowe sprawują w Siłach Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych oraz orzekają w innych sprawach, jeżeli zostały one przekazane do ich właściwości odrębnymi ustawami.

§ 2. W wypadkach przewidzianych w ustawach sądy wojskowe sprawują wymiar sprawiedliwości w sprawach karnych w stosunku do osób nie należących do Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 2. Do sądów wojskowych oraz żołnierzy pełniących służbę w tych sądach mają zastosowanie przepisy dotyczące jednostek wojskowych i żołnierzy w czynnej służbie wojskowej, jeżeli ustawa nie stanowi inaczej.

Art. 3. § 1. Sądami wojskowymi są wojskowe sądy okręgowe i wojskowe sądy garnizonowe.

§ 2. Wojskowe sądy okręgowe są sądami wyższego rzędu w stosunku do wojskowych sądów garnizonowych.

§ 3. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, po zasięgnięciu opinii

Krajowej Rady Sądownictwa, tworzy i znosi, w drodze rozporządzenia, sądy wojskowe oraz określa ich siedziby i obszary właściwości.

§ 4. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości może tworzyć i znosić, w drodze rozporządzenia, wydziały zamiejscowe poza siedzibami wojskowych sądów garnizonowych.

§ 5. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości, w razie ogłoszenia mobilizacji i w czasie wojny, może tworzyć, w drodze rozporządzenia, inne sądy wojskowe niż określone w § 1.

§ 6. Do sądów, o których mowa w § 5, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy.

Art. 4. § 1. Działalność sądów wojskowych jest finansowana z wyodrębnionych środków budżetowych Ministerstwa Obrony Narodowej.

§ 2. Minister Obrony Narodowej w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i Ministrem Finansów ustala szczegółowe zasady planowania i wykorzystania środków budżetowych, o których mowa w § 1.

Art. 5. § 1. Nadzór nad działalnością sądów wojskowych w zakresie orzekania sprawuje Sąd Najwyższy.